

BĒGŠANA NO PASAULES CEĻIEM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 119:11; Ef. 6:18; Rom. 8:5, 6; Ebr. 11:1-6; 1. Kēn. 3:14; Ec. 36:26, 27.

ATMIŅAS PANTS:

“Dārgas mantas nelīdzēs posta dienā, bet tainīgums paglābs no nāves. [...] Kas paļaujas uz savu bagātību, tas kritīs, bet kā koka lapotne taisnie zels!” (Sak. 11:4, 28).

Lai gan sātans cieta neveiksmi attiecībā uz Jēzu, viņam veicas ar cilvēkiem. Viņš turpinās mums uzbrukt, ja vien mēs necīnīsimies Dieva spēkā un ar Viņa ieročiem. Tikai Viņš piedāvā mums brīvību no pasaules vilinājuma.

Tādējādi mums vajadzētu pievērst uzmanību savam Debesu Apgādniekam. Dāvids izprata šīs dzīves patiesās vērtības, rakstot: “Lauvām trūkst, un tie cieš badu, kas meklē Kungu, tam netrūkst laba” (Ps. 34:11). Sālamans atzina, ka gudrība un izpratne ir vērtīgākas par sudrabu un zeltu (Sak. 3:13, 14). Patiesa laime un pareiza dzīvošana nāk no acu novēršanas no tā, kas mums pieder, un raudzīšanās uz dzīvo Kristu, kam mēs piederam.

Mūsu vienīgā cerība izbēgt no pasaules kārdinājuma ir dzīvas un veiksmīgas attiecības ar Jēzu. Šajā nedēļā mēs pētīsim šo attiecību elementus un cik svarīgi mūsu garīgajai izaugsmei ir atīt spēku aiz pasaules maskas un redzēt Kristu kā patieso dzīves jēgu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. janvārī.

Attiecības ar Kristu

Mīlestība uz pasaulīgiem īpašumiem pat no to puses, kam nekas daudz nepieder, var būt spēcīga ķēde, kas saista dvēseli pie pasaules, nevis pie Kristus. Pat ja mums nav daudz laicīgu īpašumu, dedzīga vēlēšanās iegūt materiālus labumus var kļūt par briesmīgu lāstu, kas, ja netiks nodots Kunga kontrolē, vadīs dvēseli prom no glābšanas. Sātans to zina, un tāpēc viņš izmanto mīlestību uz materiāliem īpašumiem, lai ievilinātu lamatās tik daudzus, cik vien iespējams.

Kāda ir mūsu vienīgā aizsardzība?

“Savu prātu virziet uz to, kas augšā, ne uz zemes lietām” (Kol. 3:2). Kā mēs to varam izdarīt? (Sk. arī Ps. 119:11; Ef. 6:18.) _____

_____

Kādus vēl pantus tu vari atrast par to, kam mums vajadzētu pievērst savu prātu? (Sk., piemēram, Fil. 4:8.) _____

_____

Vienīgās zāles pret pasaulīgumu, lai arī kādā veidā tas nāk, ir pastāvīga nodošanās Kristum (Ps. 34:1) gan dzīves priecīgajos brīžos, gan krīzes situācijās. Mozus “negodu Kristus dēļ .. turēja par lielāku bagātību nekā visu Ēģiptes mantu, jo viņš raudzījās uz atalgojumu” (Ebr. 11:26). Pirms visām citām attiecībām Kristum ir jābūt mūsu pirmajai prioritātei. Kristus gaida nodošanos, kas ir balstīta uz pārliecību, nevis priekšrocībām. Tas ir, mums ir jānododas Kristum tā dēļ, kas Viņš ir un ko Viņš mūsu labā ir izdarījis, nevis tūlītēju priekšrocību dēļ, ko mums varētu dot mūsu ticība un nodošanās Viņam.

Mūsu dzīvei ir jābūt apslēptām Jēzū, un Viņa plāniem ir jābūt mūsu plāniem. Patiesa nodošanās ir roku pielikšana arklam, neskatoties “atpakaļ” (Lūk. 9:62). Ja mēs tā nododamies Viņam, Jēzus paaugstina mūs līdz pilnam mūsu potenciālam. Ja mēs pakļausimies Viņam, Viņš salauzīs pasaules vilkmi pie mūsu dvēselēm. Mums ir jākļūst uz Kristu vērstiem, nevis uz lietām. Tikai Viņš piepildīs tukšumu mūsu dzīvē.

Padomājiet par laiku, kad jūs ieguvāt kādu materiālu īpašumu, kaut ko, ko jūs ļoti gribējāt. Cik ilgs bija prieks un piepildījums, pirms tas izgaisa un jūs atgriezāties atpakaļ tur, kur bijāt sākuši? _____

_____

Vārdā

Pasaulē ir izdoti vairāk nekā seši miljardi Bībeles eksemplāru, bet cik daudzi no tiem tiek uzskatīti par dzīvā Dieva Vārdu? Cik daudzi tiek lasīti nopietni, ar atvērtu sirdi, lai uzzinātu patiesību?

Pienācīga Bībeles izpēte vada mūsu garīgo kompasu un dara mūs spējīgus atrast ceļu pasaules maldos un sajukumā. Bībele ir dzīvs dokuments ar dievišķu izcelsmi (Ebr. 4:12) un kā tāda tā mums norāda uz patiesībām, ko mēs nevaram iegūt nekur citur. Bībele ir Kristus karte ikdienas dzīvei, un tā māca mūs, paplašinot mūsu intelektu un attīrot raksturu.

Izlasi Jāņa 5:39, 14:6 un 20:31. Bībele, īpaši evaņģēliji, sniedz mums visautoritatīvāko informāciju par Jēzu. Ko šie konkrētie panti Jāņa evaņģēlijā saka par Viņu un kāpēc Viņš mums un visiem citiem, kas tic, ir tik svarīgs? _____

Mēs pētām Bībeli tāpēc, ka tā ir pirmšķirīgs Patiesības avots. Jēzus ir Patiesība, un Bībelē mēs atrodam Jēzu, ko mēs varam iepazīt, pateicoties tam, kā Viņš mums ir atklāts šeit. Dieva Vārdā – Vecajā un Jaunajā Derībā – mēs uzzinām par to, kas Jēzus ir un ko Viņš ir izdarījis mūsu labā. Tad mēs iemilam Viņu un nododam savas dzīves un dvēseles Viņa mūžīgajai apsardzībai. Sekojot Jēzum un paklausot Viņa vārdiem, kā tie ir atklāti Viņa Vārdā, mēs varam kļūt brīvi no grēka važām un no pasaules. “Ja nu Dēls jūs atbrīvos, jūs patiesi būsiet brīvi” (Jāņa 8:36).

Izlasi Rom. 8:5, 6. No kā mēs šeit tiekam brīdināti un kā mēs varam pētīt Dieva Vārdu, lai palīdzētu sev šajā cīņā par mūsu prātiem? _____

Mīlestība uz pasauli, īpaši pieķeršanās laicīgiem īpašumiem, var viegli mūs attālināt no Dieva, ja mēs neesam piesardzīgi. Tāpēc mums vajadzētu palikt Vārdā, kas norāda uz kristīgajā dzīvē ļoti svarīgajām mūžīgajām un garīgajām realitātēm.

Mīlestība uz pasaulīgām lietām nekad nepaceļ prātu līdz garīgai morālei, bet gan aizstāj Bībeles principus ar alkātību, savtību un iekāri. Mīlestība, kā tā ir atklāta Bībelē, veido attiecības, mācot mums, cik svarīgi ir atdot sevi citiem. Pretēji tam pasaulīgums ir mantas iegūšana sev, kas ir pretējs visam, ko pārstāv Jēzus.

Lūgšanu dzīve

“Bet mūžīgā dzīvība ir tā, ka tie pazīst Tevi—vienīgo, patieso Dievu un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis” (Jāņa 17:3). Nav brīnums, ka kristieši bieži saka, ka viņu ticība ir saistīta ar attiecībām ar Dievu. Ja Dieva pazišana ir “mūžīgā dzīvība”, tad mēs šo dzīvību varam atrast attiecībās ar Viņu. Un, protams, centrālais šajās attiecībās ir komunikācija. Mēs vakar uzzinājām, ka Dievs sarunājas ar mums caur Savu dievišķo Vārdu. Mēs savukārt sarunājamies ar Viņu lūgšanā.

Kā mēs redzējām, mums savi prāti un sirdis ir jānoskaņo uz Debesu lietām, nevis uz šīs pasaules lietām, tādēļ lūgšana ir būtiska. Tas ir tāpēc, ka, pateicoties savai būtībai, lūgšana mums norāda uz augstāku valstību nekā šī pasaule.

Tomēr pat šeit mums ir jābūt uzmanīgiem, jo reizēm mūsu lūgšanas var būt tikai mūsu pašu savtīgās dabas izpausme. Tāpēc mums ir vajadzīgs lūgt, lai mēs nonāktu pakļautībā Dieva gribai.

Pirms daudziem gadiem kāda sieviete dziedāja šos vārdus: “Ak, Kungs, vai tu negribi man nopirkt mercedesu?” Tas bija savdabīgs uzbrukums to cilvēku materiālismam, kas apliecina ticību Dievam. Arī mums ir jābūt drošiem, ka tad, kad mēs lūdzam, kas pēc savas būtības ir darbība, ar kuru mēs pakļaujamies Dievam un mirstam pasaulei, mēs meklējam Dieva gribu, nevis savējo.

Izlasi Ebr. 11:1-6. Kas ir tā svarīgā sastāvdaļa, kurai vajadzētu būt visās mūsu lūgšanās? Ko tas nozīmē – nākt pie Dieva ticībā un lūgt ticībā? _____

Ja mūsu lūgšanas nebūs saistītas ar ticību, tad tas būs tikai pieņēmums, sātana viltus ticība. “Lūgšana un ticība ir cieši saistītas, un tās ir jāpēta kopā. Ticības lūgšana ir dievišķa zinātne, tā ir zinātne, ko ikvienam, kas grib, lai viņa dzīve būtu veiksmīga, ir jāsaprot. Kristus saka: “Visu, ko jūs lūdzat vai prasāt, ticiet, ka jūs to saņemsiet, un tas jums arī būs” (Marka 11:24). Viņš skaidri pasaka, ka mūsu lūgšanai ir jābūt saskaņā ar Dieva gribu. Mums ir jāprasa tās lietas, ko Viņš ir apsolījis, un tas, ko mēs saņemam, ir jāizlieto, darot Viņa gribu. Ja nosacījumi ir izpildīti, apsolījums ir nepārprotams.” (E. Vaita “Lūgšana”, 57. lpp.)

Pārskati savu lūgšanu dzīvi. Par ko tu lūdz? Ko tavas lūgšanas liecina par tavām prioritātēm? Par ko tev vēl vajadzētu lūgt? _____

Gudrības dzīve

Viens no skaistākajiem stāstiem Bībelē ir stāsts par to, kā Sālamans lūdza Dievu, lai pāri visām lietām dod viņam “dzirdīgu sirdi, lai tiesātu tavu tautu, lai saprastu, kas labs un kas slikts, – kas gan spēs iztiesāt šo tavu milzīgo tautu” (1. Ķēn. 3:9).

Kādus svarīgus vārdus Dievs pateica Sālamanam, kas, ja tie tiktu ņemti vērā, būtu aiztaupījuši ķēniņam sagrāvi, ko viņam atnesa viņa īpašumi? Kāpēc tas, ko Dievs viņam teica šeit, ir tik svarīgs mums visiem? 1. Ķēn. 3:14; sk. arī 1. Jāņa 5:3, 1. Pēt. 4:17. _____

Sālamanam bija liela gudrība, bet gudrība pati par sevi, ja nerīkojas pēc tās un to neizdzīvo, kļūst tikai par labu informāciju. Bībeles valodā gudrība, pēc kuras nerīkojas, nav patiesa gudrība. Galu galā ies bojā daudzi, kuri bija labi informēti par Dievu un Viņa prasībām. Bet Sālamana paklausības trūkums panāca to, ka viņš novirzījās no ceļa, uz ko Kungs viņu bija aicinājis. Tikai vēlāk dzīvē viņš to patiešām saprata, rakstot ar pazemību: “Jo gudrība labāka par pērlēm – nekas, ko tu vēlētos, nebūs tai līdzīgs!” (Sak. 8:11).

Gudrība ir zināšanu un izpratnes izmantošana. Zināšanas aino faktus, izpratne aino izpratnes spējas. Savukārt gudrība nāk procesā, kad izpratne un zināšanas tiek īstenotas dzīvē. Gudram pārvaldniekam nav vajadzīgas tikai zināšanas un izpratne, bet arī pieredze, kas nāk no iegūto zināšanu un izpratnes izmantošanas.

Sālamana piemērs parāda mums, cik viegli pat visgudrākie un vissaprotošākie cilvēki var nonākt materiālistiskā dzīvesveida tukšumā, ja viņi nedzīvo saskaņā ar zināšanām, kas viņiem ir dotas.

Salīdzini 1. Kor. 3:19 un Sak. 24:13, 14. Kāda ir atšķirība starp divu veidu gudrībām, par ko ir runāts šajos pantos? Līdzdali savas atbildes Bībeles izpētes grupā. _____

Svētais Gars

Lielā cīņā ir reāla. Divas puses cīnās par mūsu dvēselēm. Viena velk mūs pie Kristus (Jāņa 6:44), bet otra – pasaulē (1. Jāņa 2:16). Svētā Gara spēks mūsu dzīvē ved mūs pareizajā virzienā – ja mēs pakļausimies Viņam.

“Bet, kad nāks viņš – Patiesības Gars, viņš vadīs jūs visā patiesībā” (Jāņa 16:13, sk. arī Jāņa 14:16). Svētais Gars dod mums spēku dzīvot pēc patiesības principiem un ticībā, nevis untumos vai emocijās, kas tik ļoti pārvalda pasauli. Veiksmīga sagatavošanās dzīvei Debesīs nāk no uzticīgas dzīvošanas šajā pasaulē Svētā Gara vadībā.

Pāvils dod padomu: “Lai jūsu ticība nebūtu cilvēku gudrībā, bet Dieva spēkā” (1. Kor. 2:5). Pasaules vilinājums, bieži materiālos īpašumos, velk mūs prom no Kunga. Toties ja mēs nepretojamies, Svētā Gara spēks vilks mūs pie Jēzus.

Veiksme cīņā ar pasauli un tās vilinājumiem nāks tikai no ārpusēs. Izlasi Ec. 36:26, 27; Jāņa 14:26 un Ef. 3:16, 17. Ko Dievs darīs, lai nodrošinātu mums garīgu uzvaru, ja mēs ļaujam Svētajam Garam iemānot mūsos?

“Ar viltus teorijām un tradīcijām sātans gūst varu pār mūsu prātiem. Vadot cilvēkus pie viltus standartiem, viņš nepareizi veido raksturu. Ar Rakstu palīdzību Svētais Gars uzrunā prātu un iedveš patiesību sirdī. Tā viņš uzrāda kļūdas un izraida tās no dvēseles. Patiesības Garā, kas darbojas caur Dieva Vārdu, Kristus pakļauj Savus izredzētos ļaudis Sev.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 671. lpp.)

Svētais Gars ir patiesības ziņnesis un ir lielākā dāvana, ko Jēzus varēja dot, lai pārstāvētu Dievu virs zemes pirms Savas debesbraukšanas. Svētais Gars cīnās, lai iedotu mums spēku uzvarēt pasaules vilinājumus.

Pasaule taču pievelk mūs visus, vai ne? Kādu konkrētu izvēli tu vari izdarīt tieši tagad, lai pakļautos Svētajam Garam, kas vienīgais var dot tev spēku pretoties pasaules kārdināšanām?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Pārvaldnieks darbojas pēc diviem vienlīdzīgiem principiem – pēc pienākuma un mīlestības. “Atcerieties, ka pienākumam ir dvīņu māsa – mīlestība. Šīs abas kopā var paveikt gandrīz visu, bet atdalītas tās nespēj darīt labu.” (E. Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 62. lpp.) Pienākums ir mīlestība darbībā. Mums ir tikai jāpakavējas pie Kristus upura, lai mīlestība pamodinātu pienākumu.

Pretēji ir pasaules principi: naids un tā dvīņu brālis sacelšanās. Sacelšanās var būt naids darbībā. Lucifers sacēlās pret Dievu (Ec. 28:16, 17) un nekad savu dumpi nepārtrauks, kamēr nebūs iznīcināts. Viņš ir pārvērtis mīlestības autoritāti par autoritātes mīlestību. Israēla reliģiskie vadītāji ienīda autoritāti un varu, kas piederēja Jēzum (Mat. 22:29). Pat tad, kad viņi bēga no tempļa vai novērsās no Viņa caurbujošā skatiena, viņi neizmainīja savus ceļus.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējies vairāk pie domas par mīlestību un pienākumu. Ko Elena Vaita domāja, nosaucot tās par dvīņu māsām un sakot, ka viena bez otras tās “nespēj darīt labu”? Kāda izskatās mīlestība bez pienākuma un kāds izskatās pienākums bez mīlestības? Kāpēc abiem ir jābūt kopā?

2. Šis nedēļas atmiņas pantā teikts: “Dārgas mantas nelīdzēs posta dienā, bet taisnīgums paglābs no nāves. [...] Kas paļaujas uz savu bagātību, tas kritīs, bet kā koka lapotne taisnie zels!” (Sak. 11:4, 28). Kāda ir šī panta nozīme? Ko tas mums pasaka par bagātību un ko nepasaka?

3. Grupā pārrunājiet Sālamana dzīvi. Jautājiet, kā viņš varēja tik tālu novirzīties no ceļa. Pārskatiet Mācītāja grāmatu, lai atrastu pantus, kas palīdz atklāt pasaules īpašumu tukšumu un niecību, pat tad, ja mums to ir daudz, kā tas bija Sālamanam. Ko mēs šajā nedēļā esam iemācījušies par lūgšanu, par Bībeles izpēti un par attiecībām ar Kristu, kas var garīgi noturēt mūs uz pareizā ceļa?

4. Kā cilvēki, kam nav daudz pasaulīgu īpašumu, tomēr var iekrist sātana izliktajā slazdā?

5. Kādas atbildes jūs sniedzāt uz trešdienas pēdējo jautājumu par dažāda veida gudrībām?